

Δημήτρης Μίγγας, «Της Σαλονίκης Μοναχά...», εκδ. Μεταίχμιο, 2003. (Συλλογή διηγημάτων)

Υπότιπλος του βιβλίου: «Οχτώ ιστορίες, δύο παραμύθια και ένα όνειρο».

Τα 2 αυτά παραμύθια κρατάτε στα χέρια σας...

«Ο Χαρταετός», σσ. 93-101./ ΕΠΙΛΕΞΤΕ 2 ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΓΑΣΙΕΣ:

- Ποια συναισθήματα & ποιες αναμνήσεις αναδύθηκαν μέσα σας διαβάζοντας το διήγημα; Ποιο σημείο της ιστορίας/ποια εικόνα σάς συγκίνησε ιδιαίτερα και γιατί;
- Τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και ονείρου-φαντασίας είναι ιδιαίτερα ρευστά στο διήγημα. Επιλέξτε 2-3 σημεία αποκαλυπτικά αυτής της ρευστής ονειρικής πραγματικότητας. Ποιος ο αντίκτυπος στον αναγνώστη & την αναγνώστρια;

Σημ.: Ο Π. Μπουκάλας* σε ένα άρθρο του - κριτική (στην εφημ. *Καθημερινή*, το 2003) γράφει πως στη συλλογή αυτή διηγημάτων του Δ. Μίγγα «συναιρείται** το τετελεσμένο και το τωρινό, το λογικό και το παράδοξο, κυρίως δε η ζωή με τον θάνατο» και υπάρχει μια «διαρκής κύμανση ανάμεσα στο ρεαλιστικό και το ονειρικό, το απτό και το παραμυθένιο...». *συγγραφέας-δημοσιογράφος **ενώνονται, συγχωνεύονται

- Τι πιστεύει ο παππούς του διηγήματος για τα παραμύθια; Τι πιστεύετε εσείς για τον ρόλο τους;
- Πώς αποτυπώνεται η σχέση εγγονού-παππού στο διήγημα; Πόσο σημαντική θεωρείτε εσείς τη σχέση ενός παιδιού με τη γιαγιά & τον παππού;
- Θα θέλατε να επιχειρήσετε να γράψετε ένα μικρό δικό σας παραμύθι; Ή έστω να αναδιηγηθείτε κάποιο ιδιαίτερο/αγαπημένο παραμύθι/ιστορία που σας έλεγε ο παππούς ή η γιαγιά όταν ήσασταν μικρά παιδιά; Ό,τι κι αν επιλέξετε, περιμένουμε να σας ακούσουμε...

Δ. Μίγγας «Η τελευταία ιστορία», σσ. 117-125.

ΕΠΙΛΕΞΤΕ 2 ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΓΑΣΙΕΣ (ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΦΟΡΑ!):

- Ποια συναισθήματα & ποιες αναμνήσεις αναδύθηκαν μέσα σας διαβάζοντας το διήγημα; Ποιο σημείο της ιστορίας/ποια εικόνα σάς συγκίνησε ιδιαίτερα και γιατί;
- Τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και ονείρου-φαντασίας είναι ιδιαίτερα ρευστά στο διήγημα. Επιλέξτε 2-3 σημεία αποκαλυπτικά αυτής της ρευστής ονειρικής πραγματικότητας. Ποιος ο αντίκτυπος στον αναγνώστη & την αναγνώστρια;

Σημ.: Ο Π. Μπουκάλας* σε ένα άρθρο του - κριτική (στην εφημ. *Καθημερινή*, το 2003) γράφει πως στη συλλογή αυτή διηγημάτων του Δ. Μίγγα «συναιρείται** το τετελεσμένο και το τωρινό, το λογικό και το παράδοξο, κυρίως δε η ζωή με τον θάνατο» και υπάρχει μια «διαρκής κύμανση ανάμεσα στο ρεαλιστικό και το ονειρικό, το απτό και το παραμυθένιο...». *συγγραφέας-δημοσιογράφος **ενώνονται, συγχωνεύονται

- Τι πιστεύει η γιαγιά του διηγήματος για τα παραμύθια; Τι πιστεύετε εσείς για τον ρόλο τους;
- Πώς αποτυπώνεται η σχέση εγγονού-γιαγιάς στο διήγημα; Πόσο σημαντική θεωρείτε εσείς τη σχέση ενός παιδιού με τη γιαγιά & τον παππού;
- Θα θέλατε να επιχειρήσετε να γράψετε ένα μικρό δικό σας παραμύθι; Ή έστω να αναδιηγηθείτε κάποιο ιδιαίτερο/αγαπημένο παραμύθι/ιστορία που σας έλεγε ο παππούς ή η γιαγιά όταν ήσασταν μικρά παιδιά; Ό,τι κι αν επιλέξετε, περιμένουμε να σας ακούσουμε...